

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 327. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm17445/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

saa end plagede, og da Nifmæonidernes, som stod for Op-
 byggelsen af det nu Apollo-Tempel i Delphi, havde været saa
 runde at bruge Paris Marmor, hvor de kunde sluppet med
 Porfir, lod det sig desuden godt høre, at Apoll kunde
 finde, den ene Høilighed var den anden værd; men Laode viste
 dog det Hemme Mæge, at Man i Grækenland begænte at
 træ, Pætia vidste dog imellem ret godt selv, hvad hun
 sagde, og formodentlig har Amphiktyonerne, som Tempel-
 Forfædere, da de sangde med Nifmæonidernes om Høje-
 ningen, indgænt den hemmelige Betingelse: giennem Draklet at
 viede hvad de kunde til Athenens Befrielse. Det kunde nem-
 lig synes et usfuldt og skont Bedrageri, hvorved kun Doran-
 nen tabte, medens Templet vandt i Sikkerhed, Grækenland i
 Frihed og de selv maaskee lidt i Besiddelse, og under saadant
 et smukt Skin pleier Sjælsmen gjerne at indsaie sig i smukke
 folks Tilfælde, saa noget Sligt er der sikkert gaart forud for
 den nederbrøgtige Epsest i Delphi, som fandt Sted mellem
 Slagene ved Marathon og Thermopylae.

Kleomens, den formentlige Kænge i Sparta, der
 altsaa ventelig kunde talke sin Daatter for, at han selv
 lod sig besitte af Aristagoras, bestak nu ved sit Blotfæd,
 Kæon i Delphi, Præstinden Perikla, saa hun i Dra-
 klets Mavn, erklærede hans Medregent Dimaritis for et vægte
 Bæm, hvorved Dimaritis mistede Thronen og blev saa kird af
 Grækenland, at han flugtede til Persien; men siden blev det
 opdaget, saa Kæon maatte redde sig med Flugten og Perikla
 blev affat*).

Man indseer let, at om end Amphiktyonerne havde
 ladet Perikla levende brænde og sat en Priis paa Kolonos
 Hoved, der var blevet vundet, vilde det endda været længe, før
 Draklet kunde faae Dyræisning paa sin Hæ, som Det aaben-
 bar foretog ved et Galaksi, der satte hver Mandes Hæ og
 *) Herod. VI. 66.

